

Bên nhau chiều gió lộng.

Vũ thành An

Chiều vàng dịu nhau trong gió rì rào hàng dương thương
nhớ ³thần thờ bàn chân lối mòn dấu ai xưa
xào xạc hàng cây nghiêng ngã rạo rức hồn em run
lá ³tay tìm bàn tay ấm tình đã giao hoà
Nghìn lời cũng nói không hết Nghìn lần vẫn thấy dở
dang lững lờ như mây tụ tan
Đứng trong bóng chiều hôn vội làn môi núp sau bức tượng mong đời ngừng
trôi cỏi trên đã nhìn xuống ta mỉm cười
Lông lộng chiều tung mái tóc sâu thẳm hồn em đã
khóc ³mong cầu rồi ra có ngày mãi xum vầy.